

САДРЖАЈ

1.УВОД.....	4
1.1.ПОЈАМ КИЧА	4
1.2. РАЗВОЈ КИЧА.....	6
1.3. КИЧ У МУЗИЦИ.....	7
1.4. ПОЈАМ ТУРБО-ФОЛК-а.....	9
1.5. КРИТИЧАРИ КИЧА.....	12
2.ЗАКЉУЧАК.....	14
3.ЛИТЕРАТУРА.....	15

УВОД

1.1.ПОЈАМ КИЧА

Кич је саставни део културе. пре него што дефинишемо овај термин, неопходно је дати дефиницију термина из кога је проистекао и са ким је у нераздвојивој вези.

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

1.2. РАЗВОЈ КИЧА

Елементи кича најпре се јављују у уметности 19. века, као последица друштвених промена, односно појаве грађанског слоја, процеса индустријализације и настанка масовне културе. Преовладава мишљење да је кич уметност маса, карактеристика средње класе која се имитирајући статусне симболе више класе покушава уздићи на њихов ниво. Иако то не мора искључиво бити тако јер је могућ и кич елите. Кич, као лош укус, у уметности настаје имитирањем појединих елемената уметничког дела, чиме се мења његово значење. Губи се уметничка вредност која постаје кич вредност. Реформе уметности које су покушале спречити продор кича, нису успеле јер се исто догађа и у другим подручјима човековог живота. Кич се до данас проширио на рекламе, политику, туризам, породицу, религију, филм, а немогуће га је избећи јер је директан производ масовне културе у којој живимо. Окружени смо предметима које можемо назвати кичем. Свакодневно, не размишљајући превише о њима, их конзумирамо јер су нам наметнути путем масовних медија који манипулишу нашим укусом. Кич је последица развитка културне индустрије, масовне културе, односно производ потрошачког друштва у којем живимо, а што показује његова присутност у великом броју аспеката човековог живота.

Поезија, музика, сликарство, често да би повећали уметничку поруку, ваде уметничко дело из његовог контекста и убацују негде другде, те тако долази до алијенације поруке те њене информативне вредности, а то често одводи кичу.

Кича има свуда: у музици, визуелним уметностима (које више и нису уметност уколико су кич), па и у језику.

1.3. КИЧ У МУЗИЦИ

Песме испеване у народном духу јављају се као популарно штиво у рукописним збиркама и књигама из XVIII века, а затим од почетка романтичарског покрета до 80-их година XIX века, оне чине основни ток српске уметничке поезије, али после тога фолклоризам губи културни и књижевни значај.

Данас се певање "на народном", у широким размерама не јавља у оквиру уметничке поезије, већ као домаћа паралитература, тј. дивља књижевност у новинским читуљама, новим епитафима, а најупадљивије у текстовима новокомпонованих народних песама.

Зачеци нових народних песама могу се везати за прве предратне и поратне тзв. радиопеваче. Тада су одступања од народне лирике била незнатна, па чак и данас многе песме, тада настале (које опевају српске винограде, ливаде, босанске баште и махале), своју идентификацију налазе у термину изворне песме. Међутим, домаћа дискографска индустрија 60-их година је у овој врсти

песама видела своју профитабилност, тако да се са истовременим ширењем мреже радио-станица, повећава број ових песама, њихових твораца, извођача, а самим тим се рађају хитови и звезде нове народне музике.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com